

[Birthe Rønn Hornbech]

hvervsliv – er langt mere væsentlig for vort folkestyre.

Vi kan altså ikke medvirke til lovforslaget, men vil afvente den allerede nævnte undersøgelse, der er sat i gang i Udvalget for Forretningsordenen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF ser gerne på hele ordningen med pensioner og ventepenge, efterbetalingsreglerne, både for ministre og for folketingsmedlemmer, med henblik på ændringer. Det er rimeligt, at der udbetales en pension til både ministre og folketingsmedlemmer, men det er ikke rimeligt, at denne som i dag udbetales allerede efter et år som minister. Folketingsmedlemmerne kan tidligst få pension, når de bliver 60 år, og sådan bør det naturligvis også være for fremtidige ministre.

Som reglerne er i dag, optjener alle folketingsmedlemmer pension efter tjenestemandreglerne. Det synes vi er i orden, og dette regelsæt kan uden videre overføres til ministre med folketingsmandat, således at de tidligst får deres pension, når de bliver 60 år. Der resterer så et problem med hensyn til pension for de ministre, der ikke er folketingsmedlemmer, og dem må vi finde en løsning for, for naturligvis skal de også have mulighed for at optjene til deres pensionisttilværelse ligesom de øvrige folketingsmedlemmer.

Der bør ligeledes ses på reglerne om efterbetaling ved fratrædelse fra Folketinget for medlemmerne. Reglerne er, at såfremt man bliver syg, ikke bliver opstillet igen eller ikke bliver valgt, får man en efterbetaling svarende til seks måneders grundløn og én måneds grundløn pr. år, man har været her, dog maksimalt ét år i alt. Dette er for så vidt rimeligt nok, hvis man efter en del år i Folketinget ikke uden videre kan få et nyt arbejde. Og her må jeg sige, at det måske er en af grundene til, at der er så få ganske almindelige lønarbejdere i det her Ting, at man står på meget usikker grund, når man er kasseret som folketingsmedlem. Derfor bør vi se på, om vi skal opstille nogle sociale kriterier i den anledning.

På den anden side er det jo ikke ukendt, at tidligere ministre – selv om de faktisk ikke er her ret tit, når de er gået af – bliver ved med at være medlemmer af Folketinget. Det har måske noget at gøre med, at selv om de har fået et

job, og selv om de har meget høje lønninger, ved de godt, at hvis de nedlægger deres mandat, så mister de faktisk en årsindtægt. Vi bør se på, om vi skal have reglerne lavet om, sådan at man, når ministre går af af en eller anden årsag – som oftest fordi der skal skiftes – giver dem mulighed for at træde tilbage, hvis det er det, de gerne vil, samtidig med at de kan få deres efterbetaling alligevel. Dermed kunne vi måske også komme ud over, at når et medlem bliver ekskluderet af sit parti, bliver vedkommende her som løsgænger, for alt andet ville være tosset; det kan nemlig ikke betale sig at gå ud. Både partiet, Folketinget og offentligheden kunne være bedre tjent med, at vi fik lidt klarere linjer på det område.

Men når det er sagt, så har jeg det ligesom tidligere ordførere: Lad os se på dette her – meget gerne sådan, at vi kan nå frem til nogle aftaler, som alle partier kan være med til – og så lad os få lavet nogle ændringer. Eventuelle ændringer kan naturligvis først få virkning efter et kommende valg; man kan jo ikke gå ind og – om jeg så må sige – ekspropriere pensioner eller ventepenge.

Endelig har jeg lyst til at takke fru Kirsten Jacobsen, fordi hun har taget sagen op. Jeg bliver noget beklemt, når ikke alene statsministeren, men også øvrige ordførere begynder at tale om, at vi nu har taget en debat op på et usagligt grundlag, på grundlag af en hetzliggende debat i aviserne. Vi ved jo alle sammen, hvordan det er: Hvis journalister får øje på en sag, som de synes er uretfærdig, så ringer de til nogle folketingsmedlemmer og spørger: Hvad synes I om det? Og hvis man så synes, at det, man bliver præsenteret for, er urimeligt, ja, så tager man et initiativ. Det er jo ikke ukendt, at sådan er det. Det er heller ikke ukendt for hverken statsministeren eller andre i statsministerens parti for den sags skyld, at det er sådan. Jeg kender i hvert fald mange sager, der er blevet taget op i oppositionstiden på den måde, men som der så ikke rigtig bliver gjort noget ved efterfølgende, når man sidder i regering, men lad nu det ligge.

Og må jeg lige slutte med at sige til fru Birthe Rønn Hornbech, som var inde på, at vi skulle have kvalificerede folketingsmedlemmer, at jeg mener, at vi har kvalificerede folketingsmedlemmer. De har de kvalifikationer, som deres vælgere mener at de skal være i besiddelse af for at være herinde.